

НАРОДНА СЛОВА

Брой 19

12 Февруарий 1911.

ВАРНА.

Р-въ

Още една крачка напредъ.

Гласуванъ е вече отъ Народното Събрание на първо четене законопроекта за измѣнението на избирателния законъ, което измѣнение се състои въ въвеждането пропорционалната избorna система за избиране и на народни представители. Въ миналогодшната сесия народното събрание въведе тая система за избиране окръжни и градообщински съветници, а сега тя се въвежда и за избиране народни представители. Въ законопроекта е опрѣдѣлено, че по новата система ще се пропавждатъ изборитъ само въ два окръга — въ Пловдивски и Търновски, където партийните групировки сж по силни и по опрѣдѣлени.

Върху пропорционалната избorna система у насъ е писано доста, тя даже отъ нѣколко години стана политическо искане почти на всички партии. Но борба за въвеждането ѝ у насъ, каквато около нея се води въ повечето отъ европейските държави, още нѣма. Тя не е и въведена въ тия държави, освѣнъ въ нѣкои и то пакъ въ ограничена форма. Сжществото на тая система е да даде възможност и на меншествата да иматъ свои представители, което по днешната, нарѣчена *Мажоритарна*, е невъзможно.

Така демократическото правителство прави още една крачка напредъ къмъ разширение политическитъ свободи на народа. Опозицията, обаче, все е недоволна — тя все намира, че това което демократическото правителство върши е недостатъчно, а то въ сжщностъ е не само повече отъ онова, което бѣ прѣди изборитъ общано, ами и повече изобщо отъ онова, което можеше да се очаква да направятъ при днешните политически условия на страната ни едно най напредничаво правителство: Опозицията държи на едно извѣстнѣ въвеждане пропорционалната избorna система за избиране народни представители въ цѣлата ни страна, а законопроекта въвежда тая система само за два окръга. Причината за това ограничение е очевидна и разумна за всеки здравомисляещъ общественъ дѣецъ: пропорционалната система е нова не само за насъ, а и за културните европейски държави, които още се не рѣшаватъ да ѝ дадатъ пълно приложение. Тая система прѣдполага силни, опрѣдѣлени партийни групировки, каквито у насъ още не сжществуватъ. Понятно е, защо правителството съ тая система прави единъ *опитъ* и ако послѣдния даде добри резултати, лесно е да се прокара системата и за всички окръзи. Но оппозицията не търпи, тя бърза, обаче не защото е толкова искрено привързана къмъ новата система, а защото отъ всепокоже да създава събития на правителството и да компрометира послѣдното прѣдъ българския народъ. Нали тия оппозиционни партии сж

управлявали България и то не по 2 до 3, а по 5—7 години непрѣкъснато, защо се не опитаха да въведатъ сами пропорционалната система? Очевидно, или защото не сж искали, или защото сж считали, че тя не е годна за нашитъ политически условия. А демократическата партия иска да въведе тая система и приетъ да направятъ опитъ дали е годна за нашитъ условия или не.

Дано опититъ дадатъ добри резултати, за да видимъ поскоро днешната, вече остаряла, мажоритарна система, замѣнена за цѣла България съ новата. Когато въ Народното Събрание видимъ и прѣдставители на меншествата, нѣка се надѣваме, че тогава ще се прѣмахнатъ и много отъ пороцитъ на прѣдставителното управление, къмъ който идеалъ всички напредничави партии трѣбва да се стрѣматъ.

Политическитъ събития и демокрацията.

Нѣма кжтче на земното кжло, където живѣе цивилизацията човѣкъ, гдѣто да не се чувства силата на власта и закона. И при всичко, че всеки законъ и всяка власт многократно е разпжвана на кръстъ все пакъ сж въстановявани. Защо? Защото тѣ сж нужни за човѣшкото общество. И тукъ е именно смисъла и съдържанието на тия два фактора — власт и законъ: да урегулиратъ човѣшкитъ отношения и чрезъ това да потикнатъ съвременното общество въ пътя на прогреса.

До вчера България бѣ клѣтница отъ гледището на свободата и законността. Тя бѣ попаднала въ ржцѣтъ на едно правителство, образувано отъ бандити, което цѣли петъ години бѣ прѣвърнало държавната хазна, на източникъ за обогатяване, страната, на мушия, където всепокоже работеше за благото на една шепа разбойници облечени въ власт, а свободата на гражданна бѣ станала химерична, тя бѣ прогонена, скрита изъ тъмнитъ по дземия. Безъ никаква болзанъ и стѣпенне това правителство оскрбляваше обществената съвѣсть — корумпираше държавнитъ институти, потѣпваше законитъ и увеличаваше подиря сж легни граждани въ държавнически развратъ. Не останало нито една народна свѣтлина не поругана. Въмѣсто да играе ролята на единъ регулаторъ, да създава закони и институти, които да подпомогнатъ на личната свобода на частната инициатива, за подобряване на индивидуалното и общо благо, това правителство създаваше закони, които потѣлено сковаваха личността въ вържи и турѣха неговия и той на страната поминѣкъ въ погнѣбъ, а на своитъ другари сподвижници-оратци подпомагаха въ издигане палати. И дѣйствително, тия хора, въмѣсто да положатъ бащинска грижа за доброто на страната, станаха душмани народни. Обществото страдаше отъ тоя гѣхъ вандализъмъ, то стана болено отъ това грозно арѣлище, което

създадохъ прѣстѣпнитъ бандити. Добритъ граждани страдаха безпомощно прѣдъ очевидното разклащане и изчезване на народнитъ добродѣтели, които съ вѣкове сж крѣпили нашия народъ и блага рение на които той на пово възкрѣсна за новъ животъ. Възмутената съвѣсть намѣри откликъ въ народа и борбата противъ похитителитъ бѣ обявена: тѣ бѣха ерутени.

Демокрацията, която издѣе пѣ ерѣдата на народа, пое управлението на страната и се задви за работа — да почисти пѣвелитъ отъ позорния режимъ и подготви пътя на национално и политическо повдигане. Тая задача то изпълни съ голѣмо умение и тактъ. Всичкитъ назрѣли въпроси, които бѣха легнали въ програмата на опозиционния блокъ отъ 907 г., всички пекания, които бѣха написани на знамето на демократическата партия, получиха най-сполучливо разрѣшение. Като почнемъ отъ реформата, свързана въ първоначалното ядро на нашия държавенъ организъмъ — общината и свършнѣтъ съ най-висшата промѣна, която демокрацията прокара въ законопроекта по измѣнение на конституцията, ние ще добиемъ една редица отъ дѣла, които дѣйствително сж тържество на демокрацията. Трѣбва ли за това факти? Ето ги: отнетата на народа свобода се възвѣрни; затворенитъ училища-отвориха, ограниченитъ изборни права — разшириха; жѣлѣзницкото културно, хигиенно дѣло — подобриха; незаинесомѣстата ни като държава се консолидира; финанситъ закрѣпиха, а крадцитъ, потиенитъ изправиха прѣдъ сѣда. Всичко това е една побѣда, която стои надъ всички и сж рѣйна тежина надна върху всички. При тоя успѣхъ демокрацията днесъ се явява единъ динамически факторъ, истински настойникъ, назителъ на нацията, не зигзагообразенъ, а праволѣиенъ въ развитието на нашия общественъ политически животъ. Подобрянитъ които тя внесе въ държавни организъмъ, като цѣлност не могатъ да бъдатъ наречени друго яче, освѣнъ „сила на демокрацията.“ Никой не може да отрече, че за насъ тая сила, която даде толкова благодни условия за нормаленъ политически животъ, за сѣтотот на първоепененъ пионеръ въ наше то държавно управление и стана истински защитникъ на нацията, която подпомогна да върви въ пътя на свършеното общественото развитие.

Отъ това бѣтѣжнѣ поражение, което демокрацията нанесе на корупцията по всички направления, можемъ да почерпимъ само сила и мощъ за бѣдѣнето и да повишимъ нашето чувство на отзивчивостъ къмъ нуждитъ на народа. Ето утрѣ нашия селенитъ е повиканъ да избира свои прѣдставители въ общинскитъ съвети. Подкрѣпенъ отъ светската интеллигенция въ духътъ на демократичнитъ принципи, прокарани до сега за демокрацията въ общината, той нѣма да забрави зомитъ на вчерашнитъ потиенити,

които чрезъ своитъ съдрожници причиниха на общината. Той ще съумѣе да прѣцѣпи дѣлата на миналото и настоящето и ще даде гласъ си за хора, които ще турятъ по горѣ интереситъ на общината отъ кметове и съветници, на които интереситъ се крѣтосватъ съ тия на общината и по този начинъ ще даде възможностъ на селото да проникне въ него лѣчътъ на социално и икономическо подобряние, толкова много желано за сега.

Н.

Смъртното наказание.

Въпросътъ за смъртното наказание никога не е прѣставалъ да занимава обществената мисль. Наказанието, на кратко казано, е една мѣрка, що властѣ въ името на общественото благо и интересъ, налага на човѣка, провиненъ въ извѣстно нарушение на установенитъ закони. Законитъ сж правни правила, създадени отъ публичната властъ, за съблюденіето на които послѣдната си служи съ принудата. Твърдѣтѣна е връзката, що сжествува между морала и правото, слѣдователно между законитъ на морала и правото. Моралътъ е по широко понятие, що обема въ себе си, понятието право. Моралътъ ни задѣлжава да постигаме сирѣмо ближнитъ си така, както искамъ послѣднитъ да постигнатъ сирѣмо насъ. Правото ни принуждава да не дѣйствуваме сирѣмо другитъ така, както не искамъ другитъ да дѣйствуватъ сирѣмо насъ. Моралътъ ни задѣлжава да вършимъ добро, правото — да не вършимъ зло, тѣй че: нормитъ на морала сж положителни, а правнитъ норми — отрицателни. Наказателното право, което е клонъ отъ публичното право, различава първо, за прѣтѣлени, и второ, наказателни норми. Безъ нарушение на първитъ, нѣма приложение на послѣднитъ, слѣдователно за да има наказание трѣбва да има извършено въ по голѣма или въ по малка степенъ прѣстѣпно дѣяние. Това прѣстѣпно дѣяние трѣбва да бѣде доказано и извършено именно отъ тогава, който е повиканъ да отговори за подигнатото вече обвинение. Когато едно нарушение е извършено отъ единъ човѣкъ въ врѣда на други единъ човѣкъ, правото за наказание, не принадлежи на послѣдния, но на обществото, което е създадено, защото човѣкъ не може да живѣе вътъ отъ него, и защото то се натовазва да наеме върху си грижитъ за общото благо и за запазване на индивидуалнитъ свободи. За да наложи обществото нѣкому наказание, трѣбва за това да има законна причина; и освѣнъ това трѣбва да има окончателна присѣда. Сжществуватъ различенъ родъ наказания, най силното отъ които е смъртното наказание. Наказването съ лишаването отъ животъ е създадено още въ първобитния варварски животъ и, навѣрно, е остатѣкъ и наслѣдство отъ института на саморазправата. Смъртното наказание е сжществувало еднакво въ Римъ и Гърция.

Въ Римъ дълго врѣме сжществуваше робството. Робътъ не се считаше за човѣкъ, а за „вѣщъ“. Господарѣтъ му можеше да го продаде както продава воловетъ и кравитъ си, можеше да го бие и да го убива, безъ да бѣде за това, отговоренъ прѣдъ нѣкого. Ако и оницѣжаването на робството да се дължи на християнството, това ставаше много бавно и постепенно: въ втория вѣкъ слѣдъ Р. Хр. ние виждаме, че Антипий Пий, наказва за човѣкоубийство тогава, който безъ мотиви убие роба си. По нататѣкъ Септилий Северъ наказва тия които проституиратъ съ робитъ си. Ето, историята ни показва, че човѣшкитъ общества като се цивилизоватъ, ставатъ все по малко и по малко жестоки и все повече и повече почватъ да се боятъ отъ проливането на кръвъ. Но при все това, Императоръ Клавдий е наказалъ да доведѣтъ въ Римъ 19000 души осѣдени на смъртъ, които въ едно празденство биле оставени на народа за да се забавлява съ тѣхъ, като ги убива. Сжщия подвигъ е направилъ и Агрипа, като е омъртвилъ 1400 души.

Ако прѣмиснемъ въ Гърция, ние ще видимъ сжщото нѣщо. Сократъ бѣше осѣденъ да приеме чашата отрова ако и неговиятъ ученикъ Ксенофонтъ, да се е чудилъ много пъти, какъ така обвинителитъ на Сократа сж убѣдили сѣдитъ, че послѣднитъ е развѣржавалъ младежѣта, когато прѣзъ цѣлия си животъ съ слова и дѣла ѝ е оставялъ примѣри, достойни за подражание.

Отъ старитъ философи Платонъ най много се е занимавалъ съ смъртното наказание. Извѣстна е неговата „Република“ и разсѣжденията му за законитъ (*de legibus*). За Платона, прѣстѣпнението е една болѣсть, и прѣстѣпникътъ е единъ боленъ човѣкъ. Споредъ него, обществото трѣбва да се увѣри, дали тая болѣсть на прѣстѣпника е излѣчима, или не. Въ първия случай болния може да бѣде оставенъ да живѣе, а въ втория случай, понеже прѣстѣпникътъ е едно бreme за себе си и за другитъ, единъ ферментъ на зло, и държавата има правото и е длъжна да се защити, като изгони болния прѣстѣпникъ вънъ отъ територията, или пъкъ за по голѣма сигурностъ, да го прѣдаде на смъртъта. Смъртъта цѣла да отрве републиката отъ една очевидна опасностъ, и самия нещастникъ отъ едно мизерно сжществуване. Но Платонъ е изразилъ мнѣнието си още въ четвѣтия вѣкъ прѣди Р. Хр., тогавашното общество като е било на сравнително ниска степенъ на развитие и култура, то не е разполагало нито съ Християнски, нито съ морални, нито съ правни преценки; е добръ, нека да се понатаме тогава, защо когато Платонъ не се е проявилъ рѣшително за смъртното наказание, днесъ двадесетъ и четири вѣка по късно, се намиратъ юристи, които сж убѣдени и искатъ да убѣждаватъ свѣта, че смъртното наказание е необходимо.

Прѣзъ срѣднитъ вѣкове борбата противъ смъртното наказание е била слаба и незначителна. На какво се дължи това? Хуманизмътъ ни даде толкова мислители. Реформацията сж-

що вършеше своята работа, и при все това, смъртното наказание съществуваше още във всички държави.

Чак в XVIII век въпроса за законността или незаконността на смъртното наказание е бил най горещо оспорван. Бекарна, безсмъртният автор на третото за престъпленията и наказанията, е произнесъл най силната обвинителна реч против смъртното наказание. Той се пита със следните думи: не е ли абсурд, що сж законът, що сж израженията на върховната воля, които пръзират и наказват човъкоубийството, да налагат публично убийство като наказание, за да спират хората от убийство? Теорията на Бекарна е била пръгърната с ентузиазъм от френските енциклопедисти Дидеро, Хелвециуса и Волтера и по късно от английските юристи Бентама и Ромили, в Америка от Франклина.

Въ статията на А. Lacassagne върху смъртното наказание (Archive d'antropologie criminelle, 23 annéе tome XXVIII) намираме възпроизведено изложението на мотивите за отмяна на смъртното наказание във Франция, представено от Guyot-Dessaigne. Последният, между другото, казва, че е достатъчно да хвърлим един поглед върху наказателното законодателство пръз XIX век за да видим, че случаите, въ които се прилага смъртното наказание стават от ден на ден, по ръдки. Конституцията от 4 ноем. 1848 е провъзгласила смъртното наказание неприложимо за политическите престъпления.

Смъртното наказание е отменено в Гърция в 1862 год., в Румания в 30 окт. 1864 г., в Португалия в 1 юли 1867 г., в Италия в 30 юни 1889 г.; освън това, това наказание не съществувало в по голъмата част от Швейцарските кантони, в републиката Сан-Марино, в Коста-Рика, в Бразилия, в Венецуела (28 окт. 1903), в Норвегия (1 ян. 1904). Освън това, въ известни страни гдто това наказание е задържано, то не се прилага: въ Швеция, въ Германия, гдто държавният глава почти никога не потвържда присъди за смърт. наказ., въ Белгия, гдто то е фактически отменено.

От всички държави, Испания и Англия сж единствените, гдто смърт. наказание се прилага най често. Въ Белгия от 1857 г. до 1863 г. само на 3% от осъдените на смърт е отнет животът, и от 1. VI м. 1863 г. нъма нито един случай.

За отмяната на смъртното наказание Guyot — Dessaigne дава следните доводи:

- 1) Смърт. наказ. не е ефикасно.
- 2) То не е интимидантно (заплатително): то никога не е спирало индивида да извърши скроеното си престъпление.
- 3) То не дъйствува морално.

4) То не е необходимо. Държавата разполага съ достатъчни средства за да пръдотврати пови престъпления;

5) То противоръчи на доктрината за нужните мърки за поправка.

6) Но най вече, то е наказание безвъзвратно. Пръставете си човъкъ, наказан съ отнемане на живота му, невинността на когото отпослъ би станала очевидна.

Като туряме край на тия малки бълъжки намираме за пуждно да споменем, че напоследък въпросът за отмяна на смъртното наказание бже подигнат въ Франция, по камарата на депутатите отговори отрицателно, като остави смъртното наказание да съществува въ наказателния законъ.

Освън това, считаме за нужно да споменем, че въпросът за смъртното наказание въ България, много слабо е интересувал гражданите и печата и, че почти никак не е занимавал законодателното тло.

Н. М.

Единъ недъгъ на нашето село.

Изъ между сказанията на нашия народъ съществува и едно такова, споредъ което, при сътворението на свъта, когато народите сж искали отъ твореца да имъ подари по нщо, чорбаджийството, или аалъка се паднал на турчина. Изглежда обаче, че и българина е взелъ нщичко отъ този аалъкъ.

До тая мисъл ни навеждатъ оживените борби около селско-общинските избори, които ще се произведатъ сега на 20 того, и въ които борби, не принципа и платформите сж ръководящия мотивъ, а личните амбиции, на тогоя или онгоя изъ селото, често пъти, привърженици и двамата на една и сща партия. Имали сме случаи да бесъдваме съ наши приятели, по всички почти едно и сщо говорятъ, а то е, че въ изборите борба не ще се води съ противниците ни, а съ наши хора, защото за едно съвътническо мсто има по десетъ кандидати и борбата имъ по между тхъ самите е много по-ожесточена, отколкото тая съ противника имъ. До какви средства не ги докарва тая борба, и често ще изостря отношенията имъ тй, че се домогватъ и съ интриги да добиятъ на своя страна по-силни влияния, само и само да се видятъ единъ денъ съвътници. На какво трбва да отдадемъ това силно желание на нашия селенинъ да добие единъ месецъ, та какъвъ ще да е, макаръ въ село? Дали отъ неговото високо развито съзнание да помогне на своите си близки съселени; на общинарите съ своите си мпроприатия отъ ступански и общественъ характеръ? Дали желанието му като

се доближи пръкакъ по-близо до властта да може да я изкористи за лични свои блага?

Този въпросъ е много важенъ и неговия правилень отговоръ ще ни даде възможностъ да си уяснимъ тоя силень устръмъ у нашия селенинъ да се бори живо въ изборите за селско общински съвътници, много по живо отъ изборите за народни пръдставители.

Особеното устройство на нашите селски общини, което е съсредоточило маса функции отъ административенъ и ступански характеръ въ ръцете на общинските съвътници, въ тия на общинските кметове, помощници и кметски намъстници, гдто тия изборни лица най често се явяватъ сждни за мстните селски разпри, наказатели на нарушителите и посредници на народа съ горните власти, е служило за средство съ помощта, на което автори тета на избраната личностъ се е повдигала, и тя постепенно е заемала едно по-видно мсто въ селото. Положението на избрания чорбаджия въ село е такова, че той чувствува особените права, които ще се даватъ, и често пъти ги използва за пръсвдване на свои противници, дотолкова, доколкото властта, която има, му дава възможностъ да върши това.

Същото положение му дава и друга възможностъ да бъде по-близо до по-високите власти, въмсто въ околната и окръга и чръзъ своята близостъ за изходателствува нкои добри дла за селото си, а съ това още по вече да повиши авторитета си между избирателите си. Не сж ръдки, разбира се случаите, гдто желанието да се добие властта въ ръцете, има за цлъ да се изкористи тая власт и за лични гешефти.

По ръдко сж скромните народни труженици, които въпръки своето желание сж заставяни да поематъ съвътническия постъ.

Щомъ като голъмството е единиченъ мотивъ да има такова стръмление между нашия селенинъ да се избере за съвътникъ, борбите мжно могатъ да пръстапнатъ и това ще е единъ важенъ недъгъ за нашите селски общини, гдто взаимните борби за общински съвътници, често се израждатъ.

Този недъгъ ще се излъкува съ течение на времето, когато народа ни се повдигне по-високо въ своето съзнание за общественъ си дълъгъ. А за сега най-сложливото е да се оставятъ тия борби да се изживятъ, като се пръпоръчва на нашите приятели да оставятъ по честичко отъ своите амбиции, и да истъкватъ по-способните изъ сръдта си за съвътници. При силни противници обязательно е тхното сгруппирване, защото отъ тхните взаимни борби ще се възползватъ трети лица. Нужно е въздйствие и отъ града отъ по-влиятелните на-

ши приятели, чръзъ съвети и упътвания да се примирятъ и изгладятъ остротите въ взаимните борби.

Българо-Турското Съглашение.

Слвдъ дълги борби, най послъ е постигнатъ врмененъ митнически договоръ между България и Турция, въ който еднакво сж застъпени интересите и на двете страни. Договорът е подписанъ отъ нашия пълномощенъ министъръ Сарафовъ и отъ турския финансовъ министъръ Джавидъ-Бей. На 10 т. м. договора е билъ внесенъ въ камарата. Ето и текета му:

1. Ще има пълна и съвършена свобода на търговия и мореплаване между царство България и Отоманската империя. Поданиците на двете договорящи страни ще могатъ, съгласно мстните закони и правилници, свободно да пътуватъ и да се установяватъ въ територията на другата страна. Поданиците на всяка една отъ страните, които сж установени или врменно живущи въ територията на другата, ще се ползватъ по отношение тхната търговия, занаят или индустрия съ същите права, както мстните поданици и нма да бъдатъ подлагани на тежби, данъци, такси, подъ каквито и да било названия, по-високи отъ тия, които плащатъ мстните поданици. Пръдшествуващите постановления не ще бъдатъ приложими къмъ аптекарите, търговските посредници, селските кръжмари, сарафите, ръчните продавачи и къмъ други лица, които упражнява амбулантна търговия.

2. Произведенията отъ българско произхождение и фабрикация, които ще бъдатъ внесени въ Турция и произведенията отъ отоманско произхождение и фабрикация, които ще бъдатъ внесени въ България, ще се подлагатъ респективно по отношение вносите, износите и транзитните права, както и по отношение реэкспортирането, транзита, антрепозита и митническите формалности, на същото третиране, както произведенията на най-благоприятствуващия народъ — тй нма да бъдатъ облагани съ никакво добавъчно митническо право, акцизъ и актроа, мстено или отъ какъвто и да е другивидъ или съ нови добавъчни такси, освън тия, които по настоящемъ съществуватъ или на които ще се подлагатъ за въ бъдеще мстните произведения или тия на най-благоприятствуващия народъ.

Изключва се отъ горното постановление тютюнятъ произвежданъ въ Отоманската империя, който при износа му за България ще се

облага съ износно мито наръчено „Рефтишъ“.

3. Българските кораби и тхните товари въ Турция и Отоманските кораби и тхните товари въ България, ще се ползватъ, по отношение тонажното, портово, пилотажно, фарово и карантинно право, както и по всички други подобни права, събирани въ пристанниците, басейните, доковете, скелите на договорящите страни, съ същото третиране, както корабите и товарите, принадлежащи на най-благоприятствуващия народъ.

Сжките кораби и товари ще се ползватъ, тй сжщо, въ всяко отношение, отъ третирането на най-благоприятствуващия народъ, като при това се разбира, че тй не могатъ да се радватъ отъ изключителните облаги, съ които се ползватъ, по силата на изключителния капитулационенъ режимъ, корабите принадлежащи на най-благоприятствуващия народъ. По отношение полицията и юрисдикцията, както и въ всеки единъ отделенъ случай на изключително третиране, възъ основа на казания режимъ, материята ще се урежда споредъ правилата на европейското публично международно право.

4. Приложенията XII и XIII отъ търговската и митническата спогодба, сключена между България и Турция на 30 Декември 1906 г., относително специалните отстъпки, дадени на пограничната търговия и на режимътъ на двувластните моти, оставатъ въ сила пръзъ срокътъ на настоящата конвенция.

5. Уговорено е, че българските и отоманските стоки, внесени въ респективните митници слвдъ 15 /28 Януарий 1911 год. и които не сж биле обезмитени въ минута на влизането въ сила настоящето съглашение, ще се ползватъ отъ режима, означенъ въ чл. II.

6. Настоящото съглашение, което ще влезе въ сила слвдъ размяната на ратификациите ще има сила за една година.

Обаче, двете договорящи страни си запазватъ правото да денонсиратъ настоящето съглашение слвдъ 1/14 ноември 1911 год. въ случай, че договоръ за търговия и мореплаване не бъде сключенъ и пръдставенъ до тая дата на одобрение въ респективните парламенти.

Въ такъвъ случай настоящето съглашение пръстава да съществува 15 дена слвдъ официалното съобщение, което ще бъде направено отъ една или отъ двете страни.

ДОПИСКА

Гиз Редакторе!

Моля дайте мсто на нколкото ми тукъ реда въ издавания отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Романъ

Наташа

Продължение отъ брой 17.

II.

Още първия денъ, въ който Тишинъ се явилъ на своята длъжностъ и заселъ мстото около вратата, при него, навржано отъ гимназията, съ пакетъ книги подъ мишница, наминала Наташа. Въ гимназията било тъжно и скучно, и всеки пътъ пазилъ на улицата, Наташа чувствувала, че я обхваща нъкаква безумна радостъ на живота и всичко наоколо й се струвало необикновено, привлъктелно, чудно и интересно. Понтъкога имало такива минути, при които Наташа почвала изведнъжъ ясно да чувствува своята младостъ и здраве, усещала тхното бие въ всеки мускулъ, въ всеки жлъзъ на своято тло. И въ такива моменти било чудно хубаво да се живее...

Здравейте! — весело извикала още отъ далечъ Наташа на Тишина. А като се приближила, помислила и

му подала ръката си. Тишинъ се очудилъ. Трогнатъ, той силно стисналъ нейните тънки, довърчиви пръсти.

Наташа искала да поговори съ него, но не знаела съ какво да започне. И тй тй останали една минута, единъ сръцу друг, заляни отъ ярките лъчи на вече съвсъмъ почти пролътното слънце.

— Прощавайте! — отивисте хвърлила Наташа, като не намерила какво да каже. Отначало ти се смутила, послъ звънко се раземгала и почти бжжнкомъ се впуснала въ дълбочината на двора къмъ входа.

Тишинъ дълго гледалъ слвдъ нея. Дошла въ къщи, Наташа, както винаги, отпила при телефона. Пижовата не дошла въ гимназията и трбвало да се узнае защо. Нима тя нма да дойде подвърчеръ? Хмъ, разбира се, не е болна и ще дойде. Слвдъ това, Наташа отпила при баща си.

— Тате, да отидемъ въ сръда на Шаляпина... Татенце, моля ти се!..

— Въ осми класъ, слвдъ два месеца гимназия свършвашъ, а си

още дъте, — съ смъхъ отговорилъ бащата.

— Мамо, днесъ при мене ще дойдатъ другарки, ще четемъ Херцена. Майка й я болдо главата и затова не била разположена. Тя недоволно и съ капризенъ гласъ, почнала да се оплаква на Наташа, колко й е трудно, че постоянно идвали, неизвѣстно кога, много хора и, че всички трбвало да черни и пипатъ чай. На Наташа станало скучно. Всички етаи биле голъми и натруфени. Навсѣкждъ картини въ златни рамки, кония отъ Семирадеки. Креслата модерни, съ свѣтла оръхова боя по дървените части и небесна коприца. Въ гостната имало сини кресла съ оранжева коприна и два пуфа. На масите албони, по етажерките форфоръ и дребулини. Всяка сутринъ, горничната, като изтривала прахътъ, на реждала всичко, което нкой пръзъ денъ пръвѣствалъ. Ако горничната забравяла нщо, бащата натнекалъ кочето на звънецъ, и строго и внушително казвалъ:

— Олга! Когато пръбирате, всички трбва грижливо да се нарежда.

Понтъкога на Наташа се струвало, че въ къщи всички живятъ само за да държатъ въ редъ всичката тази дотеглива и скъпа мебелъ. И величките тзи неодушевени пръдмети й се стрували като нъкакви странни чудовища...

Ето на, старото, голъмо кресло, подъ бюста на Волтера, прилично на разпързилъ пръдните си крака коркулите. Малките дребулини прилично на червен. И всички тзи неодушевени пръдмети карали хората да имъ служатъ, а като хитро имъ се подмивали.

Наташа се скрила въ стаята си. И за тази стая ти се борила упорито съ майка си и баща си. Тй и двамата й кумували сжщо такива кресла, картини въ златни рамки и дребулини, каквито имало въ цълата къща. Наташа настойчиво се отказвала отъ подаръците и често даже плачала. По пътя на такива дълги борби, ти си извоювала свой жлъзъ и той й се струвалъ чуденъ, недостъпенъ островъ вервдъ морето, изпълненъ съ силни, голъми страдания. Но този пътъ Наташа не намирала

спокойствие даже въ своите убжжище. То й се виждало тсно и задушливо. Искало й се повече просторъ, смъхъ, разни хора, по малко самотностъ и златни рамки.

Наташа почнала да гледа пръзъ прозореца. Нейната стая била въ края на дългия домъ, който се протакалъ отъ дълбочините на двора и прозорецъ й билъ надъ улицата. Движатъ се файтони. Дворниците чистятъ тротоарите. Размръзва се. Слвдъ на улицата е мокръ, приличенъ на шоколадъ. Хората минаватъ единъ слвдъ другъ, ту бавно, ту бързо. Какъ живеятъ тй? Наташа се мъчи да се пръдстави, но не може. Послъ тя мисли за това, какъ сама живее. И ней й се струва, че цълятъ й животъ се състои отъ малки парчета, и че въ нкои отъ тхъ, ти наистина живееш, а въ други само се готви да живееш. Ето на, че не живееш въ гимназията, въ къщи, не живееш и пръзъ дългия облъдъ, а само се топи и гледа дъцата. А когато се скара съ майка си, — нима това е частица отъ истински животъ?!

Слвда.

Васъ вѣстникъ „Народна Сила“, отъ които ще се види до колко оппозиционните лидери хвалятъ не заслужено своите партии, а дѣлата на демократическото правителство прѣначаватъ или прѣмѣчаватъ.

Вчера тукъ, въ с. Козлуджа, бѣ дошелъ народнякъ Д-ръ Фаралевъ, който държа политическа рѣчь въ крѣжмата на Маринъ Ендокимовъ, отъ която заключихме, че или паметъта на Дра е твърдѣ къса та непомни и не може да разправи всичко или пъкъ мисли, че ний като селяни ипрости хора, не ще помнимъ дѣлата на народняшкото правителство, понеже се минаха отъ тогава вече около 12—13 години. Въ своята рѣчь той хвали народната партия, че дала най-голяма свобода на избори и събрания, като забрави да каже, че въ тѣхно врѣме въ Бѣла Слатина изгасиха свѣтитѣ по заповѣдь отъ София по избора. Забрави сжко да спомѣне за изборитѣ въ Варна, гдѣто изгонваха оппозицията съ шайки и войска и гдѣто бѣха огниле народни прѣдставители да наблюдаватъ избора и когато ги нападнѣ шайката на народняците, единия отъ тѣхъ уважаемиа г-нъ Краевъ за да се самозащити извади револверъ и стрѣля, забрави да каже за Симеонъ Киприянова и Арапчика, за изборитѣ за окръжни съвѣтници въ с. Гюнь-Догду, гдѣто на спѣла въ самото изборно мѣсто и прѣдъ самото бюро взимаха бюлетинитѣ на избирателитѣ и ги за мѣняваха съ тия на тѣхнитѣ кандидати, не благоволи да каже колко кървави избори станаха въ тѣхно врѣме и колко сега. Сжко не каза, че въ тѣхно врѣме станаха толкова убийства като това на покойния Алеко Константиновъ, Стамболова, Ана Симонъ и пр. Каза, че Гешевъ е билъ този който намалялъ поземления данѣкъ, но не каза, че натовари „акциза“. Че въ тѣхно врѣме чуждитѣ банки моляли правителството съ пари и му давали источнитѣ желѣзници за 23 милиона, но не каза, че бѣха подъ намѣтъ и че трѣбваше той договоръ да се утвърди отъ Султана, а се носеше и упоритѣ слухъ, че тогавашния тѣхенъ шефъ Стопловъ, билъ телеграфиралъ на дипломатическия агентъ Д. Марковъ, че по-ноже ще подава оставката на кабинета по причина на многото външнородни митинги дезинтересира се отъ въпроса за договора и послѣдния да не настоява прѣдъ Султана за неговото утвърждение. Сжко забрави да каже, че при напушането на властѣта на 17 или 18 Януарий, непомня добръ безотчетнитѣ фондове за 1899 год., т. е., за цѣлата току що настѣпила година бѣха изчерпани. Спомѣна че сега тайната, на изборитѣ е гарантирана но не каза кое правителство въведе той законъ. Укорява, че настоящето правителство купило источнитѣ желѣзници за 40 милиона и най нахално лже, че за нѣкакви вакуфски имоти било дало 82 милиона когато ний знаемъ, че всичко е 82 милиона, желѣзници, трибути и пр.

И тѣй ако и да не помня всичко което той каза, но отъ до тукъ изложеното става ясно до колко г-нъ Доктора е сходенъ съ истината.

с. Козлуджа 7 Февруарий 1911 г.

Съ отлично почитание:

А. Ивановъ.

Отговоръ.

Обяснения, дадени прѣдъ Варненския градски кметъ отъ прѣдприемача по водопровода г-нъ Благой Пѣйчевъ, по поводъ напечатания въ в. „Народна сила“ рапортъ на г. главния инженеръ по водопровода.

Г-нъ Кмете,

Безъ съмнѣние инициативата, да се освѣтлятъ варненскитѣ граждани по качеството на трѣбитѣ за водопровода, за които сж вложени

толкова много, събрали отъ сѣщитѣ тия граждани пари, е много похвална и достойна; но, когато тя забравя гонимата цѣль и цели съвѣмъ незаслуженото очерняване на лица неимѣющии нищо общо съ качеството на трѣбитѣ инициативата се изразжда, губи своето достойнство и служи не да освѣтлява, а да мамѣ онѣзи, за които е прѣд-назначена.

Азъ твърдо вѣрвамъ, господинъ кмете, че Вие истински мѣдете за общинскитѣ интереси на Варна.

Азъ всѣ още крепя въ себе вѣрата къмъ Вашето безкористие и честностъ и мисля, че слѣдъ прѣдметния рапортъ и поясненията, които азъ, прѣдприемача на „поставката на трѣбитѣ“, ще Ви дамъ, Вие съ твърдата рѣчка на доблестни служители ще потърсите раниитѣ, ако има такива, и ще ампутиратѣ гангрениитѣ, ако се укажатъ такива.

Въ своя рапортъ г. инженерътъ П. Бончевъ признава че, мимо поемнитѣ условия за доставката на трѣбитѣ, е приелъ (300) триста тона не отговарящи на същитѣ поемни условия такива.

А тия 300 тона неотговарящи на поемнитѣ условия трѣби, господинъ кмете, съставляватъ 7 1/2% отъ цѣлата доставка. Това съвѣмъ не е малко.

Когато при пробитѣ на едно протежение 10+600 кл. азъ имамъ пукнати само 6 трѣби, а въ слѣдующитѣ 1+549 кл. при 9 пробѣ имамъ пукнати 17 трѣби. Азъ на 22 Декември м. г. се явихъ при господина Началника на водопровода и имамъ единъ разговоръ по неусѣиха на опититѣ. Тогава още, при тоя разговоръ, азъ узнахъ, че имало 300 тона трѣби, неотговарящи на поемнитѣ условия; за доставката и на другия день въ 11 часа сутринѣта, азъ лично Ви съобщихъ това обстоятелство.

Чугуненитѣ трѣби се правятъ по дебелѣ и по тѣжки, главно за да противостоятъ на прѣвоза и манипулациятъ при тѣхното употребление — това знае всѣки инженеръ; та не може да се допусне да не го знае главния инженеръ по водопровода на гр. Варна, който минава за добъръ познавачъ по водопровода и канализациятъ, а щомъ е така, защо е допусналъ да бждатъ приети и трѣби които сж били по тѣнки и които не сж сподѣрѣ поемнитѣ условия?

Ето защо това именно дѣйствието отъ страна на приемателѣтъ на тѣзи 300 тона трѣби съ диаметръ, 150, 200, 250 и 300 м/м. които имаме да прѣтърпятъ единъ сухопѣтенъ прѣвозъ отъ 5 до 20 километра и то много лошъ пътъ, става неизбежно и фатално за общината: трѣбитѣ не издържатъ прѣвоза, пукатъ се при опититѣ, защото сж тѣнки и не съобразни съ поемнитѣ условия на доставката.

Азъ г-нъ кмете, отговарямъ за поврѣди по прѣвоза, спорѣдъ чл. 47 отъ поемнитѣ условия, когато даденитѣ ми трѣби отговарятъ на поемнитѣ условия на доставката.

Инакъ за всѣчкитѣ послѣдствия и за постигнатитѣ ме отъ това врѣди отговаря общината, съгласно ал. 2 на чл. 49 отъ сѣщитѣ условия, гдѣто изрично се казва, „не е обаче за негова (на прѣдприемача) смѣтка замѣняването на трѣбитѣ и пр., на които недостатѣцитѣ за употреба сж признати, че произлизатъ отъ лошото качество на метала или отъ нѣкои грѣшки въ приготвлението имъ“.

А че има трѣби погрѣшно приготвени и приети, както казахъ и по-горѣ, се вижда отъ публикувания рапортъ на главния инженеръ, а щомъ е така, Вамъ господинъ кмете, се налага дългъ, да издирите виновника за приемането на погрѣшно приготвенитѣ трѣби и го заставите той да понесе лично всѣчкитѣ врѣди и загуби, които рано или късно ще постигнатъ общината.

Що се отнася до рапорта № 96 на господина Началника на водо-

провода г-нъ инженеръ П. Бончевъ, по поводъ на който ми писахте съ № 16840 отъ 11 Ноември 1910 г., че ще правитѣ пробитѣ за моя смѣтка, дължа да Ви заявя, че това не ме трѣвожи.

Властѣта е въ Вашитѣ рѣдѣ, Вий можеть да правите каквото обичате, но азъ имамъ зачитатѣ на законитѣ въ страната и съмъ убѣденъ, че чрѣзъ сѣдебнитѣ органи, напълно ще спечеля правата си и ще бжда обезщетѣнъ за всѣчки неправди спрѣмо менъ, извършени отъ страна на управлението Ви.

Благодарете да приемете господинъ кмете, увѣренъ за дълбоко-то ми почитание.

Б. Пейчевъ.

Б. Р. Редакцията като дава мѣсто на стовора на прѣдприемача Бл. Пѣйчевъ, обръщамъ вниманието на заинтересованитѣ върху изнесеното въ рапорта на инженера и въ отговора на прѣдирителето, като при това умолява тия господа, вмѣсто да се взаимнообвиняватъ, да употребятъ всѣчкитѣ си усилия за довършването на това красиво дѣло, което имъ е вложено да искаратъ. За напредъ сжщата не приема дописки и възражения, на писани съ обидни изрази.

Хроника.

На 2 т. м. въ 12 часа прѣзъ нощѣта се е поминалъ нашия добръ приятель дѣдо Митю Неновъ отъ село Градинарово. Покойния се поздравявалъ съ името на добъръ и почтенъ човѣкъ въ селото. На шитѣ най-сърдечни съболезнования на опечаленото семейство за тѣжката загуба.

Похвално дѣло.

Тодоръ Миневъ отъ село Невша подарилъ 400 лева за новоотропчата се черква въ сжщото село. Хвала на подобни пожертвуватели!

Прощална вечеря.

Напослѣдъкъ въ тукашния Окрѣженъ Сждъ станаха малки размѣствания, при които подпрѣдседателя на сжда г-нъ Бончо Боженски отива въ София за членъ на Апелативния сждъ, а вмѣсто него се повишава члена на сжда Василъ Д. Стойковъ а вмѣсто него идва бившия Варненски Миропи Сждъ, сега членъ на Шуменския сждъ г-нъ Александръ Мишевъ. Благийтъ и незлобивъ характеръ, на г-нъ Божицки, скромното му държане и високото му безпристрастие като магистратъ въ продължение на цѣли осемъ години бѣха му спечелили мнозина приятели, както между колежитѣ си, тѣй и между Варненскитѣ граждани. Споменитѣ отъ симпатичния подпрѣдседателъ, за винаги ще извикватъ приятни чувства у колежитѣ му и Варненци, които съ съжеление се раздѣлятъ отъ своя другаръ и безпристрастенъ магистратъ. Вчера на 4 т. м. г-нъ Боженски си вземалъ послѣдно абогомъ отъ колежитѣ си и тия сж имали щастливата идея да поканятъ дългогодишния си другаръ на чаша бира въ бирарията „Ив. Остревъ“. Тукъ въ интимна срѣда между всѣчки сждии отъ Окрѣжния Сждъ, прокурора съ помощницитѣ си и сѣдебния слѣдователъ, г-нъ Боженски е прѣкаралъ нѣколко часа при най-мили спомени за 8 годишното си сждийство въ Варна. Изтъкнали се заслугитѣ на подпрѣдседателя и му е пожелано щастлива дѣйностъ при новия постъ. Това което прави впечатление е, че всѣчки сждии сж пришегетували, докато други пътъ Варненския Окрѣженъ Сждъ не се е отличавалъ съ особенна колежальностъ и задушевностъ между сждитѣ.

Поднесенъ е отъ сжщата колегия на Боженски единъ сжщъ сервизъ за писалищна маса, който е трогналъ до сълзи добрия магистратъ, който съ тѣта на сърдцето напуца второто си родно пелище.

Изъ тукашния Окр. Сждъ.

Тия дни въ тукашния Окр. Сждъ се разглеждаше едно сензационно дѣло, което бѣ привлѣкло маса свѣтъ като слушатели. Сжда има своята февруарска сесия съ сѣдебни засѣдатели и въ сѣстѣта му влизаха всѣкога и по четири души народни сждии.

Сжществото на дѣлото се състои въ слѣдното: Миналата година, прѣзъ лѣтото една група отъ 5—6 души работници при вършачката на Атанасъ Желевъ въ с. Теке, съ посрѣдството на една кодашка баба сж прѣсрѣщали една вечеръ късно една кола, въ която се возили три моми отъ с. Хализамаръ и бабата сводница. Ненадѣйно изкочили прѣдъ колата, тѣ спрѣли конете, съборили малолѣтния кочияшъ и съ бой и запашвания свалили момитѣ на земята; завлѣкли ги на вжтрѣ въ горичката и се редуваха надъ тѣхъ нѣколко часа до като наситятъ своитѣ скотски страсти. Тая банда отъ турци и блѣгари не само че не се е смилила надъ писанитѣ на невиннитѣ дѣвци, но и грозно ги е изтезавали, като на края за споменъ имъ оставили и по една тѣжка венерическа болестъ. Изложението на това нечувано злодѣйство, което е възможно само въ нашия ориентъ, гдѣто още не сме изкоренили нравитѣ на мръснитѣ поганци, потрѣсе всѣчката публика и сжда, и тоя послѣдния справедливо имъ наложи най-тѣжкото наказание. Осжди ги по на 9 и 6 години затворъ.

Обществото же ржкоплѣска на тая присжда на народния сждъ.

На вниманието на общинаритѣ.

Отъ нѣколко вмѣме прѣдприемача по изхѣрляние смѣтѣта отъ града ни съвѣмъ е занимарилъ длѣжността си, защото въ най добръ уредения, божемъ, кварталъ въ града ни, къмъ казармитѣ по ул. „Войнишка“ и сѣсѣднитѣ улици отъ десетина дни не сж идвали колата да сбиратъ смѣтъ.

Нашитѣ прѣдприемачи сж дрѣзки, когато се касае да си събератъ такситѣ, обаче не искатъ и да знаятъ за грознитѣ послѣдствия за здравieto на гражданитѣ, отъ изоставенитѣ и разложили се вече нечистотии по улицитѣ. Обръщаме вниманието на градскитѣ санитарни власти по често да обикалятъ изъ участѣтитѣ и да слѣдятъ какъ прѣдприемача чисти града ни и му посочатъ срѣдствата за да бжде по-акуратенъ въ работата си.

Топлитѣ бани въ града ни.

Оплакватъ ни се граждани, че въ топлитѣ бани на града ни е владѣла такава нечистота, щото човѣкъ да се погнуси когато влѣзе вжтрѣ; особено това въ банята на мусалата въ женското отдѣление. Тая баня не е видѣла отъ нѣколко години мазилка и ремонтъ; всичко е потънало

въ мърсотини; вода има съвѣмъ недостатѣчна за послужване на къпачитѣ се. Сжко обръщаме се къмъ санитарната властъ въ града ни, чийто началникъ е енергиченъ и ревностенъ пазителъ на общественото здравие, да понадзѣрна по често въ тия гнезда на разнитѣ заразители и общепасни болести.

Отнето право на прѣдприемачъ.

Съ заповѣдь № 68 отъ 1 Февруарий 1911 год. Министра на вътрѣшнитѣ работи е отнелъ правото на варненския прѣдприемачъ Василъ Назмовъ да се явява на разни търгове по държавни, общински и други обществени прѣдприятия, за единъ периодъ отъ 3 години, за гдѣто безъ никакви основания се е отказалъ отъ възложението върху него търгъ за на правата на едно общинско училище въ Варна.

Нови гербови марки.

Отъ 15 т. м. ще бждатъ пуснати въ употрѣбление нови гербови марки. Всички книжа и документи, които ще се обгербоватъ слѣдъ тая дата съ сегашнитѣ гербови марки ще се считатъ за необгербовани. Замѣняването на старитѣ марки съ нови ще става до края на м. Мартъ.

Сжденето на стамболиститѣ.

Почнати сж въ камарата дебатитѣ по доклада на слѣдствената парламентарна комисия. Явили се въ камарата всѣчки обвиняеми министри. Този пътъ даде обяснения и Гудевъ, който се обвинява за присвояване на безотчетнитѣ фондове. Обясненията, които сж дали бившитѣ министри блѣднеятъ прѣдъ сжкрушителнитѣ факти на обвиненията изнесени въ доклада на слѣдствената комисия. Комисията е освободила отъ отговорностъ Д-ръ Шишмановъ, който се обвинява само по суспендирането на закона за чиновницитѣ.

По новия заемъ на общината.

Общинскитѣ свѣтъ въ едно скорошно засѣдание бѣше взелъ рѣшение за сключване единъ вътрешно облигационенъ заемъ отъ 5 1/2 милиона лева за регулирането на града и за електрическо освѣтление. Това рѣшение на свѣтъта е минало прѣзъ финансовата комисия, при министерството на вътрѣшнитѣ работи, която се съгласила да се отпусне заемъ на Варненската община отъ 5 милиона. Още въ тая сесия на камарата ще бжде внесенъ законопроектъ за отпусчане на този заемъ.

Сесията продължена.

По прѣдложение на министертъ прѣдседателя г. Малиновъ, сесията на Народното събрание е продължена до 15 т. м.

в. „Народна Сила“ е най-разпространения въ Варненския Окрѣжъ.

ОПРѣДѢЛЕНИЕ

№ 97

Варненския Окрѣженъ Сждъ, въ разпоредителното си заседание на 8 януарий 1911 год., въ сѣставъ: прѣдседателъ: Б. Ганчевъ членове: Н. Добревъ и Вл. Аврамовъ при подсекретаря Ив. Костовъ и съ участие на зам. прокурора д-ръ Боевъ, слуша доложеното отъ чл. Н. Добревъ честно гражданско дѣло № 10/910 год. заведено по молбата на Христо Георгиевъ и М. Христова отъ село Ай Орманъ, за осиновяване Пегъръ Димитровъ Близнаковъ отъ гр. Балчикъ.—Слѣдъ доклада на дѣлото и заключението на прокурора, сждитѣ опрѣдѣли: допуца осиновяването на Петръ Димитровъ Близнаковъ отъ гр. Балчикъ отъ Христо Георгиевъ и Марга Христова отъ с. Ай-Орманъ.—На първообразното подписали: прѣдседателъ: Б. Ганчевъ, членове: Н. Добревъ, Вл. Аврамовъ, подсекретаръ: Ив. Костовъ.

Вѣрно, прѣдседателъ: Б. Ганчевъ.

Секретаръ: Медаревъ.

IV Козлудженски Сжд. Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 106

За удовлетворение иска на Петръ К. Долапчиевъ отъ гр. Варна, по издадения изпълнител. листъ № 3486 отъ 15 май 1908 год. на II Варненски Мирови Сждъ, противъ Петра Димитрова като пастойница на покойния Димитъръ Георгиевъ отъ с. Гюндодгу за 120 лв. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване въ мѣстния вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 ч. съ 5% ще продава публично:

Нива въ землището на с. гюндодгу и мѣстността „Сувата“, отъ (16) шеснадесетъ декара и (1) единъ аръ при сѣседитѣ: Станю Жековъ и Танасть Неневъ отъ двѣтъ страни, оценена за (800) осемстотинъ лева. Надаванетоъ ще почне отъ първоначална оцѣнка 800 съ намал. 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки денъ и часъ въ канцелар. ми. гр. Варна, /II. 1911 година.

Сждебенъ Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 107

За удовлетворение иска Ашимъ Ибримаовъ отъ гр. Варна, по издадения изпълнителенъ листъ № 12185 20 Декемврий 1910 година на III Варненски Мирови Сждъ, противъ Петръ Яневъ отъ гр Варна за 210 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящото въ мѣстния вѣстникъ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа съ 5% ще продавамъ публично:

Дукиня, къща отъ двѣ стаи до тѣхъ дамъ, отдѣленъ хамбаръ съ дворъ, отъ единъ декаръ (5) метра направени дюгена и къщата съ тухли, хамбара и дама съ прати покрити съ прости керемиди, заграденъ двора съ плетъ въ с. Долни Кумлуджа Варненска Околия, при сѣсѣди: Али Ибовъ, Хасанъ Алиевъ, а отъ тритѣ страни пѣтица оцѣнена за (900) деветстотинъ лева

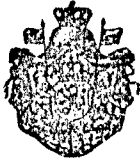
Надаванетоъ ще почне ото Първоначална оцѣнка 720 лева

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 5/II 1911 година.
I Сжд. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

ЗЕЛЕНЧУКОВ. ГРАДИНА

на
Флоринка Ст. Велянова
въ с. Екрене отъ 180 декара заедно съ 4 декара ливади и сградитѣ въ градината се даватъ подъ наемъ. — Желающитѣ да я наематъ да се отнесатъ до г-нъ А. Людскановъ адвокатъ—Балчикъ.

ПЛАНЪ

на
XI-та СОФИЙСКА ГРАДСКА КЛАСНА ЛОТАРИЯ ГАРАНТИРАНА ОТЪ ЦАРСТВО БЪЛГАРИЯ
50,000 номера — 25,000 печалби и 8 премии.
Разпрѣдѣлени въ 1/2, 1/4 и 1/8 лозове.

Първи класъ. Вносъ 12 лева златни за цѣль лозъ (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 4 Февруарий Теглене на 17 Февруарий 1911. Голѣмата печалба въ щастливъ случай Лева златни 60000 1 Премия лева златни § 9 40000 1 Печалба лева златни 20000 1 " 5000 1 " 2000 2 по 1000 2000 5 " 500 2500 5 " 300 1500 15 " 200 3000 30 " 100 2000 1440 " 40 57600 1500 печал- би и 1 пре- мия 136600	Втори класъ. Вносъ 20 лева златни за цѣль лозъ. (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 4 и 5 Мартъ Теглене на 17 и 18 Мартъ 1911. Голѣмата печалба въ щастливъ случай Лева златни 70000 1 Премия лева златни § 9 50000 1 Печалба лева златни 20000 1 " 5000 1 " 2000 4 по 1000 4000 5 " 500 2500 7 " 300 2100 10 " 200 2000 31 " 150 4650 1940 " 85 164900 2000 печал- би и 1 пре- мия 257150	Трети класъ. Вносъ 36 лева златни за цѣль лозъ (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 5 и 6 Априль Теглене на 18 и 19 Априль 1911. Голѣмата печалба въ щастливъ случай Лева златни 80000 1 Премия лева златни § 9 60000 1 Печалба лева златни 20000 1 " 5000 1 " 3000 2 по 2000 4000 3 " 1000 3000 7 " 500 3500 15 " 300 4500 30 " 200 6000 2440 " 130 317200 2500 печал- би и 1 пре- мия 426200	Шести класъ. Вносъ 24 лева златни за цѣль лозъ (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 6 Юний до 25 Юний Теглене отъ 19 Юний до 8 Юлий 1911. Главната печалба въ най-щастливъ случай, съгласно § 9, при продажба на цѣли лозове, е: за 1/1 лозъ лева зл. 800000 Слѣдователно за 1/2 лозъ лева зл. 400000 за 1/4 лозъ лева зл. 200000 за 1/8 лозъ лева зл. 100000 <table><tr><td>1 Премия лева златни § 9</td><td>400000</td><td>400000</td></tr><tr><td>1 Премия лева златни § 9</td><td>250000</td><td>250000</td></tr><tr><td>1 Премия лева златни § 9</td><td>100000</td><td>100000</td></tr><tr><td>1 Печалба лева златни</td><td>50000</td><td>50000</td></tr><tr><td>1 "</td><td>40000</td><td>40000</td></tr><tr><td>1 "</td><td>30000</td><td>30000</td></tr><tr><td>1 "</td><td>20000</td><td>20000</td></tr><tr><td>1 "</td><td>15000</td><td>15000</td></tr><tr><td>5 по</td><td>10000</td><td>50000</td></tr><tr><td>10 "</td><td>5000</td><td>50000</td></tr><tr><td>30 "</td><td>3000</td><td>90000</td></tr><tr><td>75 "</td><td>2000</td><td>150000</td></tr><tr><td>200 по</td><td>1000</td><td>200000</td></tr><tr><td>425 "</td><td>500</td><td>212500</td></tr><tr><td>15250 по</td><td>200</td><td>3050000</td></tr><tr><td>16000 Печалби и 3 премии</td><td></td><td>4707500</td></tr></table>	1 Премия лева златни § 9	400000	400000	1 Премия лева златни § 9	250000	250000	1 Премия лева златни § 9	100000	100000	1 Печалба лева златни	50000	50000	1 "	40000	40000	1 "	30000	30000	1 "	20000	20000	1 "	15000	15000	5 по	10000	50000	10 "	5000	50000	30 "	3000	90000	75 "	2000	150000	200 по	1000	200000	425 "	500	212500	15250 по	200	3050000	16000 Печалби и 3 премии		4707500
1 Премия лева златни § 9	400000	400000																																																	
1 Премия лева златни § 9	250000	250000																																																	
1 Премия лева златни § 9	100000	100000																																																	
1 Печалба лева златни	50000	50000																																																	
1 "	40000	40000																																																	
1 "	30000	30000																																																	
1 "	20000	20000																																																	
1 "	15000	15000																																																	
5 по	10000	50000																																																	
10 "	5000	50000																																																	
30 "	3000	90000																																																	
75 "	2000	150000																																																	
200 по	1000	200000																																																	
425 "	500	212500																																																	
15250 по	200	3050000																																																	
16000 Печалби и 3 премии		4707500																																																	
Четвърти класъ. Вносъ 36 лева златни за цѣль лозъ. (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 26 и 27 Априль Теглене на 9 и 10 Май 1911. Голѣмата печалба въ щастливъ случай Лева златни 90000 1 Премия лева златни § 9 70000 1 Печалба лева златни 20000 1 " 10000 1 " 5000 1 " 3000 2 по 2000 4000 3 " 1000 3000 8 " 500 4000 15 " 300 4500 28 " 250 7000 1940 " 170 329800 2000 печал. и 1 премия 460300	Пети класъ. Вносъ 32 лева златни за цѣль лозъ (включително канцеларскитѣ разноски и комисиона) 17 Май Теглене на 30 Май 1911. Голѣмата печалба въ щастливъ случай Лева златни 100000 1 Премия лева златни § 9 80000 1 Печалба лева златни 20000 1 " 10000 1 " 5000 1 " 3000 2 по 2000 4000 3 " 1000 3000 10 " 500 5000 15 " 300 4500 26 " 250 6500 940 " 200 188000 1000 печал. и 1 премия 329000																																																		

БАЛАНСЪ

Приходъ					Расходъ				
50 000	лоза	I кл. по л. зл.	9	безъ разносикѣ л. зл.	450 000	1500	печалби	I класъ и 1 премия	лева златни 136 600
48 500	"	II " " " "	17	" " " "	824 500	2 000	"	II " " 1 "	" " 257 150
46 500	"	III " " " "	32 1/2	" " " "	1 511 250	2 500	"	III " " 1 "	" " 426 200
44 000	"	IV " " " "	33	" " " "	1 452 000	2 000	"	IV " " 1 "	" " 460 300
42 000	"	V " " " "	29	" " " "	1 218 000	1 000	"	V " " 1 "	" " 329 000
41 000	"	VI " " " "	21	" " " "	861 000	16 000	"	VI " " 3 "	" " 4 707 500
					6 316 750				6 316 750

§ 3. Всѣка часть отъ единъ лозъ, който печели дава право на съотвѣтствующата часть отъ печалбата; така щото голѣмата печалба въ най-щастливъ случай ще бѣде за 1/2 лозъ 400,000 и за 100,000 лева златни.

НАРОДНА СИЛА

— Органъ на Варненския Окръженъ Демократически Комитетъ —

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр. 0-80 лева

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

На II и III стр. по споразумение.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: Н. Нейковъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.